

En brødkrumme

Glenda Méndez de López
Baseret på en virkelig hændelse

Denne historie fandt sted i Guatemala.

»Jeg glæder mig så meget til at komme i kirke og være i kirkesalen!« sagde Anahí, da de spiste morgenmad. På grund af COVID-19 pandemien havde Anahí og hendes familie ikke været i stand til at komme fysisk i kirke i næsten to år. Men i dag ville de endelig blive i stand til det! Anahí var glad for, at hun kunne møde sine venner og tage nadveren sammen med deres menighed igen.

Anahí og hendes familie satte sig i kirkesalen. Anahí vinkede til sine venner.

Snart var det tid til nadveren. Efter salmen foldede Anahí sine hænder og bøjede sit hoved. Hun lyttede til nadverbønnen. Så så hun på et lille billede af Jesus. Det hjalp hende til at huske at være ærbødig.

En ung mand bragte bakken hen til deres række. Men da bakken nåede Anahí, var den tom!

Så kiggede Anahí nærmere efter. I hjørnet af bakken lå der en krumme. Hun samlede den op og puttede den i munden.

Resten af dagen var Anahí bekymret. Hun blev ved med at tænke på det lille stykke brød. Gennem hele aftensmaden bekymrede hun sig. Hun spiste ikke engang sin is til dessert. Hun sad bare ved bordet, mens Mami vaskede op.

Gjaldt nadveren, hvis jeg bare spiste en krumme? tænkte hun.

Mami tørrede sine hænder i et håndklæde. »Er der noget galt, min søde?«

Anahí rystede på hovedet.

»Din smeltede is får mig til at tænke, at der er noget, der nager dig.« Mami smilede og satte sig ved siden af Anahí. »Hvad er det?«

Tårer fyldte Anahís øjne. »Jeg glædede mig til at tage nadveren i dag. Men da

bakken nåede hen til mig, var der kun en brødkrumme tilbage.« Hun tog en dyb indånding. »Tog jeg nadveren forkert?«

»Nej,« sagde Mami. Hun krammede Anahí tæt. »Jeg så dig kigge på det lille billede af Jesus, som du har i dine skrifter. Hvad tænkte du på der?«

»Jeg tænkte på, hvordan Jesus elsker mig. Og på naglemærkerne i hans hænder og fødder. Og alt, hvad han gjorde for os.«

»Forstår du det ikke?« spurgte Mami. »Det er derfor, vi tager brødet og vandet. For at erindre det offer, Jesus gav for os.«

»Så størrelsen på brødet betyder ikke noget?«

»Nej. Det, der betyder noget, er, hvad du følte, da du huskede på Frelseren,« sagde Mami. »Og selvom du kun fik en lille brødkrumme, er Jesu kærlighed til dig ikke lille. Han elsker dig meget, meget højt.«

Anahí smilede. Hun vidste, at Mami havde ret. Nadveren kan altid være et særligt tidspunkt at huske Jesus på – selv med en brødkrumme. ●

Slå op på side 9 og klip et billede af Jesus ud, som I kan se på under nadveren! Hvordan kan I huske ham?